

[Estrup]

ning udformet i praksis. Men naturligvis er der mere end én brugbar løsning, når det drejer sig om enkelthederne i en sådan ordning. For at forhindre, at debatten om medeje kommer til at kredse om teknik og mindre væsentlige detaljer, eksempelvis reglerne for opgørelse og deling af virksomhedsoverskud, har det radikale venstre derfor afstået fra at genfremsætte sit oprindelige forslag. Dette er alene optrykt som bilag i den senest fremsatte udgave (B 57, folketingsåret 1980-81). I stedet er der i nærværende forslag lagt vægt på at klargøre og præcisere de principper, som udgør fundamentet for en radikal medejemodell.

Det er forslagsstillernes opfattelse, at der i hvert tilfælde er tre tungtvejende grunde til, at folketingets snarest bør fastlægge principperne for en lovgivning om medeje.

For det første bliver det stadig mere nødvendigt, at der skabes nye samarbejdsformer mellem ledelse og ansatte på den enkelte virksomhed. Kunstige ideologiske barrierer mellem ledelse og ansatte må nedbrydes, og beslutningsprocessen må demokratiseres. Ikke mindst i lyset af den hastige teknologiske udvikling er det afgørende, at de ansattes engagement i og medansvar for deres egen arbejdsplads styrkes.

For det andet er det af afgørende betydning, at det meget lave opsparende niveau i det danske samfund øges væsentligt i de kommende år. Gennem en øget lønmodtageropsparing kan de ansatte bidrage til fremskaffelsen af den risikovillige kapital, som er en forudsætning for at bevare eksisterende arbejdspladser og for at finansiere investeringer i nye.

Endelig kræver – for det tredje – løsningen af dansk økonomis balanceproblemer, at der i en lang årrække føres en stram indkomspolitik. Det er ikke rimeligt – og det vil ikke i længden blive accepteret af lønmodtagerne – at indkomspolitikken fører til økonomiske fordele, som ensidigt tilfalder virksomhedsejerne. Derfor er det nødvendigt, at de ansatte får del i den formuertilvækst, som indkomspolitikken skaber grundlag for.

Med disse begrundelser er det nødvendigt at gennemføre medeje og obligatorisk overskudsdeling i private virksomheder. Men nøj-

agtig de samme argumenter gælder, når det drejer sig om lønmodtagerne i den offentlige sektor og den hastige teknologiske udvikling på offentlige arbejdspladser. Derfor lægger forslagsstillerne vægt på, at der i takt med overskudsdeling på det private arbejdsmarked gives offentligt ansatte tilsvarende opsparende muligheder (»investeringssløn«), som bindes i investeringsforeninger, der gennem aktiekøb placerer opsparende i det private erhvervsliv. Offentligt ansatte bliver på denne måde medejere af private virksomheder og påtager sig et medansvar for tilførelsen af risikovillig kapital og sikring af arbejdspladser. Derudover må der gennem særlige initiativer sikres offentligt ansatte øget medbestemmelse på deres egen arbejdsplads.

Det radikale venstre har ikke ønsket, at folketingets arbejde med et kommende lovforslag om medeje skal komplicere de forestående forhandlinger om nye overenskomster på arbejdsmarkedet. Derfor stiller man ikke umiddelbart krav om, at regeringen skal fremsætte lovforslag i den kommende folketingssamling. Spørgsmålet om det mest hensigtsmæssige tidspunkt for fremsættelse af lovforslag må imidlertid indgå i folketingets forhandlinger om beslutningsforslaget.

Beslutningsforslaget er et åbent oplæg til forhandling for at virkeliggøre årtiers visioner om spredning af ejendomsretten og medbestemmelse på arbejdspladsen. Det er samtidig en understregning af de krav, som det radikale venstre finder må opfyldes, for at medeje og medbestemmelse kan realiseres.

Meddelelser fra formanden:

Formanden:

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 13. februar 1986, kl. 13.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den i salen oplåede dagsorden.

Mødet hævet kl. 16.10